

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра громадського здоров'я та управління охороною здоров'я

Навчальний рік 2023-2024

СИЛАБУС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА
«ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА
ЩОДО ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я»

Освітній компонент вибірковий

Форма здобуття освіти заочна

Галузь знань 28 «Публічне управління та адміністрування»

Спеціальність 281 «Публічне управління та адміністрування»

Спеціалізація (за наявності) _____

Освітньо-професійна програма «Управління в сфері охорони здоров'я»

Другого (магістерського) рівня вищої освіти

Курс 1

Програма навчальної дисципліни
затверджена на засіданні кафедри
громадського здоров'я та управління
охороною здоров'я

Протокол
від 28 серпня 2023 р. № 14

Завідувач кафедри

_____ проф. В.А. Огнев

Схвалено методичною комісією ХНМУ
з проблем громадського здоров'я

Протокол
від 28 серпня 2023 р. № 1

Голова

_____ проф. В.А. Огнев

РОЗРОБНИКИ СИЛАБУСА

Огнєв Віктор Андрійович – завідувач кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, доктор медичних наук, професор;

Мельниченко Олександр Анатолійович – професор кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, доктор наук з державного управління, професор;

Нестеренко Валентина Геннадіївна – доцент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, кандидат медичних наук, доцент, магістр за спеціальністю 073 «Менеджмент».

ДАНІ ПРО ВИКЛАДАЧІВ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Огнєв Віктор Андрійович – завідувач кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, доктор медичних наук, професор;

Мельниченко Олександр Анатолійович – професор кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, доктор наук з державного управління, професор;

Нестеренко Валентина Геннадіївна – доцент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, кандидат медичних наук, доцент; магістр за спеціальністю 073 «Менеджмент»;

Подпрядова Анна Анатоліївна – доцент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, доктор філософії.

Телефон: (057) 707-73-20, (099) 95-47-120, (095) 30-71-170

E-mail: va.ohniev@knmu.edu.ua, mel_doc@ukr.net, tv.peresypkina@knmu.edu.ua, vh.nesterenko@knmu.edu.ua

Локація: м. Харків, пр. Науки, 4, корп. А, 3 поверх, кафедра громадського здоров'я та управління охороною здоров'я

Очні консультації: час і місце проведення за розкладом кафедри.

Он-лайн консультації: локація (Google Meet) та час проведення за попередньою домовленістю з викладачем.

Професійні інтереси викладача: громадське здоров'я, доказова медицина з основами сучасної епідеміології, біостатистика, організація медико-соціального наукового дослідження.

<http://distance.knmu.edu.ua/user/files.php>

ВСТУП

Силабус освітнього компонента «Державна політика щодо охорони громадського здоров'я» складено відповідно до Стандарту вищої освіти України (далі – Стандарт) та освітньо-професійної програми «Управління в сфері охорони здоров'я» (далі – ОПП) як складову методологічного забезпечення підготовки здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня освіти галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування».

Опис освітнього компонента (анотація). Освітній компонент «Державна політика щодо охорони громадського здоров'я» включає в себе інформацію з теоретичних основ і практичних аспектів реалізації політики в сфері охорони громадського здоров'я. Значну увагу приділено вивченню теоретичних основ розвитку сфери охорони громадського здоров'я, складових реалізації політики у цій сфері. Практична спрямованість підкріплюється наголосом на з'ясування особливостей медичної реформи в Україні як способу розвитку ресурсного забезпечення сфери охорони здоров'я та її підприємств, а також підвищення доступності якісних медичних послуг і розбудови медичного туризму.

Предметом вивчення освітнього компонента є державна політика щодо охорони громадського здоров'я.

Міждисциплінарні зв'язки: Освітній компонент «Державна політика щодо охорони громадського здоров'я» прямо та/чи дотично пов'язано з освітніми компонентами економічного та публічного-управлінського профілю.

Пререквізити. Вивчення освітнього компонента «Державна політика щодо охорони громадського здоров'я» передбачає попереднє опанування освітніх компонентів: «Публічна політика та врядування», «Інституціональне забезпечення публічного управління», «Комунікація в публічній сфері», «Технології прийняття управлінських рішень» та ін.

Постреквізити. Основні положення освітнього компонента «Державна політика щодо охорони громадського здоров'я» мають застосовуватися при вивченні суміжних освітніх компонентів, і при підготовці до захисту кваліфікаційної (магістерської) роботи та здобуття третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти.

Посилання на сторінку освітнього компонента в MOODLE:

<http://distance.knmu.edu.ua/user/files.php>

1 МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

1.1 Мета освітнього компонента – оволодіння теоретичними знаннями та практичними навичками реалізації державної політики щодо охорони громадського здоров'я».

1.2 Основні завдання опанування освітнього компонента:

– *знати:* сутність, чинники та значення політики в сфері охорони громадського здоров'я; методи та засоби управління реалізації політики в цій сфері; зміст та мету медичної реформи; особливості ресурсного забезпечення

підприємств охорони здоров'я сутність, чинники та значення якості життя населення в системі громадського здоров'я; особливості управління якістю життя різних верств населення;

– *вміти*: оцінити розвиток сфери охорони здоров'я; виявити фактори, що впливають на її розвиток; простежити залежність між розвитком сфери охорони здоров'я та здоров'ям населення; обрати методи та засоби реалізації політики в сфері охорони громадського здоров'я; використати переваги, що надає медична реформа; оптимізувати ресурсний потенціал і результати діяльності підприємств сфери охорони здоров'я; розробити рекомендації щодо підвищення якості та доступності медичних і супутніх послуг; запропонувати концептуальні підходи до участі підприємств сфери охорони здоров'я в розвитку вітчизняного медичного туризму.

– *володіти навичками*: виявлення тенденцій та проблем розвитку сфери охорони громадського здоров'я; застосування методів і засобів реалізації політики в цій сфері; адаптації діяльності підприємств сфери охорони здоров'я до нових умов і раціонального використання їх ресурсного потенціалу; розробки теоретичних концепцій і практичних рекомендацій, спрямованих на подальше покращання якості доступних медичних послуг, збереження їх конкурентних переваг; взаємовигідної співпраці з представниками дотичних галузей і сфер національної економіки.

1.3 Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє освітній компонент.

1.3.1 Вивчення освітнього компонента забезпечує опанування здобувачами вищої освіти наступних компетентностей:

інтегральні: здатність використовувати теоретичні знання та практичні навички задля розв'язання складних задач під час професійної діяльності у системі публічного управління та адміністрування (у т.ч. у сфері охорони здоров'я), а також в освітньому процесі;

загальні:

ЗК 05 Здатність приймати обґрунтовані рішення та використовувати сучасні комунікаційні технології.

спеціальні (фахові, предметні):

СК 01 Здатність налагоджувати соціальну взаємодію, співробітництво, попереджати та розв'язувати конфлікти.

СК 02 Здатність організовувати діяльність органів публічного управління й інших організацій публічної сфери.

СК 05 Здатність представляти органи публічного управління у відносинах з іншими державними органами та органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями, підприємствами, установами й організаціями незалежно від форм власності, громадянами та налагоджувати ефективні комунікації з ними.

СК 08 Здатність розробляти стратегічні документи розвитку соціально-економічних систем на вищому, центральному, регіональному, місцевому та локальному рівнях.

СК 10 Здатність приймати обґрунтовані управлінські рішення з урахуванням питань європейської та євроатлантичної інтеграції.

1.3.2 Вивчення освітнього компонента забезпечує набуття здобувачами вищої освіти наступних програмних результатів навчання:

РН 02 Розв'язувати складні задачі публічного управління та адміністрування, враховуючи вимоги законодавства, виявляти правові колізії та проблеми, розробляти проекти нормативно-правових актів для їх усунення.

РН 07 Уміти розробляти національні/регіональні програмні документи щодо розвитку публічного управління, використовуючи системний аналіз і комплексний підхід, а також методи командної роботи.

РН 08 Уміти здійснювати ефективну комунікацію, аргументувати свою позицію, використовувати сучасні інформаційні та комунікаційні технології у сфері публічного управління та адміністрування на засадах соціальної відповідальності, правових та етичних норм.

РН 11 Розробляти обґрунтовані управлінські рішення з урахуванням питань європейської та євроатлантичної інтеграції, враховувати цілі, наявні законодавчі, часові та ресурсні обмеження, оцінювати політичні, соціальні, економічні та екологічні наслідки варіантів рішень.

1.3.3 Вивчення освітнього компонента забезпечує набуття здобувачами вищої освіти наступних **соціальних навичок (Soft skills)**: відповідальності; працювати індивідуально й в команді, управляти своїм часом і ресурсами, самостійно приймати рішення, критично мислити.

2 ІНФОРМАЦІЯ ПРО ОБСЯГ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень, ОПП	Характеристика освітнього компонента
		заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	Галузь знань: 28 «Публічне управління та адміністрування»	Вибіркова
Загальна кількість годин – 90	Спеціальність: 281 «Публічне управління та адміністрування»	Рік підготовки: 1-й
		Семестр 2-й
	Лекції 2 год.	
Розподіл годин: аудиторні – 10 самостійна робота здобувачів вищої освіти – 80	Освітньо-кваліфікаційний рівень: другий (магістерський)	Практичні, семінарські 8 год.
	ОПП «Управління в сфері охорони здоров'я»	Самостійна робота 80 год.
		Вид контролю: залік

2.1 Опис освітнього компонента

2.2.1 Лекції

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	Види лекцій
1	Державна політика щодо охорони громадського здоров'я	2	Проблемна, мультимедійна та лекція-бесіда, презентація
Всього лекційних годин		2	

2.2.2 Семінарські заняття – не передбачені.

2.2.3 Практичні заняття

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	Методи навчання	Форми контролю
1	Громадське здоров'я як об'єкт державної політики	2	Моделювання процесів і ситуацій, індивідуальні (групові) творчі роботи, кейс-метод, вирішення ситуаційних і практичних завдань	Усне опитування здобувачів вищої освіти, письмовий контроль теоретичних знань за варіантами
2	Інституціональне та інституційне забезпечення реалізації державної політики розвитку громадського здоров'я	2		
3	Пріоритетні напрями реалізації державної політики щодо розвитку громадського здоров'я	4		
Всього годин практичних занять		8		

2.2.4 Лабораторні заняття – не передбачені.

2.2.5 Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	Методи навчання	Форми контролю
1	Громадське здоров'я як об'єкт державної політики	20	Індивідуальні (групові) творчі ситуаційні й практичні завдання	Презентація та захист результатів виконання творчих індивідуальних (групових) ситуаційних і практичних завдань
2	Інституціональне та інституційне забезпечення реалізації державної політики розвитку громадського здоров'я	20		
3	Пріоритетні напрями реалізації державної політики щодо розвитку громадського здоров'я	40		
Всього годин самостійної роботи здобувачів вищої освіти		80		

Види контролю:

Поточний: усне опитування здобувачів вищої освіти, письмовий контроль теоретичних знань за варіантами, презентація результатів роботи в малих групах.

Проміжний: захист результатів виконання індивідуального завдання.

Додатковий: публічна презентація наукового продукту (тези, стаття...).

Підсумковий: залік.

3 КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

3.1 Оцінювання успішності навчання здобувачів вищої освіти здійснюється на підставі чинної «Інструкції з оцінювання навчальної діяльності при Європейській кредитно-трансферній системі організації навчального процесу» (наказ ректора ХНМУ № 181 від 21.08.2021 р.).

Поточна навчальна діяльність (ПНД) здобувачів вищої освіти контролюється викладачем академічної групи, після засвоєння ними кожної теми освітнього компонента і виставляються оцінки з використанням 4-бальної

(національної) системи. Для здобувачів вищої освіти заочної форми навчання до поточних оцінок також належить оцінка за виконане індивідуальне завдання. За підсумками семестру середню оцінку (з точністю до сотих) за ПНД викладач автоматично одержує за допомогою електронного журналу системи АСУ. Підсумковий бал за ПНД у семестрі визначається як середнє арифметичне національних оцінок за кожне заняття та ПЗ, округлене до 2-х знаків після коми. До суми балів за ПНД включається також оцінка за виконане ІНДЗ. Перерахунок середньої оцінки за ПНД у багатобальну шкалу, для освітніх компонентів, що завершуються заліком (табл. 3.1).

Таблиця 3.1 – Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу (для освітніх компонентів, що завершуються заліком)

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5,00	200	4,47-4,49	179	3,94-3,96	158	3,42-3,44	137
4,97-4,99	199	4,45-4,46	178	3,92-3,93	157	3,40-3,41	136
4,95-4,96	198	4,42-4,44	177	3,89-3,91	156	3,37-3,39	135
4,92-4,94	197	4,40-4,41	176	3,87-3,88	155	3,35-3,36	134
4,90-4,91	196	4,37-4,39	175	3,84-3,86	154	3,32-3,34	133
4,87-4,89	195	4,35-4,36	174	3,82-3,83	153	3,30-3,31	132
4,85-4,86	194	4,32-4,34	173	3,79-3,81	152	3,27-3,29	131
4,82-4,84	193	4,30-4,31	172	3,77-3,78	151	3,25-3,26	130
4,80-4,81	192	4,27-4,29	171	3,74-3,76	150	3,22-3,24	129
4,77-4,79	191	4,24-4,26	170	3,72-3,73	149	3,20-3,21	128
4,75-4,76	190	4,22-4,23	169	3,70-3,71	148	3,17-3,19	127
4,72-4,74	189	4,19-4,21	168	3,67-3,69	147	3,15-3,16	126
4,70-4,71	188	4,17-4,18	167	3,65-3,66	146	3,12-3,14	125
4,67-4,69	187	4,14-4,16	166	3,62-3,64	145	3,10-3,11	124
4,65-4,66	186	4,12-4,13	165	3,60-3,61	144	3,07-3,09	123
4,62-4,64	185	4,09-4,11	164	3,57-3,59	143	3,05-3,06	122
4,60-4,61	184	4,07-4,08	163	3,55-3,56	142	3,02-3,04	121
4,57-4,59	183	4,04-4,06	162	3,52-3,54	141	3,00-3,01	120
4,54-4,56	182	4,02-4,03	161	3,50-3,51	140	Менше 3	Недостатньо
4,52-4,53	181	3,99-4,01	160	3,47-3,49	139		
4,50-4,51	180	3,97-3,98	159	3,45-3,46	138		

Формою підсумкового контролю міри опанування змісту освітнього компонента є залік, який проводиться викладачем академічної групи відповідно розкладу (на останньому занятті). Залік – це процес, протягом якого перевіряються отримані за час навчання: рівень теоретичних знань; розвиток творчого мислення; навички самостійної роботи; компетенції (вміння синтезувати отримані знання і застосовувати їх у вирішенні практичних завдань). Для коректного проведення оцінювання підготовленості здобувачів вищої освіти за відповідним освітнім компонентом використовуються певні критерії (табл. 3.2).

Під час оцінювання знань здобувача вищої освіти, що входять для підсумкового заняття (ПЗ), виставляється оцінка за національною шкалою, яка рахується як оцінка за ЗНД (табл. 3.3).

Таблиця 3.2 – Критерії оцінювання результатів навчальної діяльності здобувачів вищої освіти з освітніх компонентів, що завершуються заліком

Оцінка	Критерії оцінювання
«Відмінно»	Здобувач вищої освіти виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили
«Дуже добре»	Здобувач вищої освіти вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна
«Добре»	Здобувач вищої освіти вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок
«Задовільно»	Здобувач вищої освіти відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих
«Достатньо»	Здобувач вищої освіти володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні
«Незадовільно» з можливістю повторного складання заліку	Здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу
«Незадовільно» з обов'язковим повторним вивченням освітнього компонента	Здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів

Таблиця 3.3 – Відповідність оцінок за 200-бальною шкалою, 4-бальною (національною) шкалою та шкалою ECTS

Оцінка за 200-бальною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	Оцінка за 4-бальною (національною) шкалою
180–200	A	Відмінно
160–179	B	Добре
150–159	C	Добре
130–149	D	Задовільно
120–129	E	Задовільно
Менше 120	F, Fx	Незадовільно

Оцінка з освітнього компонента виставляється лише здобувачам вищої освіти, яким зараховані усі підсумкові заняття та залік. Здобувачам вищої освіти, які не виконали вимоги навчальної програми виставляється оцінка **F_x**, якщо вони були допущені до складання заліку, але не склали його. Оцінка **F** виставляється здобувачам вищої освіти, які не допущені до складання заліку.

3.2 Питання до заліку:

1. Імунопрофілактика.
2. Бюджетна програма «Громадське здоров'я та заходи боротьби з епідеміями».
3. Внутрішні та зовнішні чинники, що впливають на стан громадського здоров'я.
4. Громадське здоров'я: сутність, особливості та суспільна значущість.
5. ДУ «Центр громадського здоров'я Міністерства охорони здоров'я України».
6. Епідеміологічний нагляд за інфекційними захворюваннями.
7. Заходи із боротьби з епідеміями.
8. Концепція розвитку системи громадського здоров'я.
9. Механізми, методи та засоби реалізації державної політики щодо охорони громадського здоров'я.
10. Національна стратегія з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація».
11. Нормативно-правове забезпечення розвитку сфери громадського здоров'я.
12. Оптимізація міжгалузевої взаємодії у напрямі формування та збереження громадського здоров'я.
13. Право на здоров'я та його охорону.
14. Принцип врахування інтересів здоров'я в усіх сферах державної політики.
15. Принцип досягнення справедливості щодо здоров'я.
16. Промоція здоров'я.
17. Пропаганда здорового способу життя, профілактика ВІЛ.
18. Профілактика захворювання.
19. Профілактика неінфекційної патології.
20. Розвиток людських ресурсів.
21. Роль Верховної Ради України у сприянні охороні громадського здоров'я.
22. Роль Кабінету Міністрів України у сприянні охороні громадського здоров'я.
23. Роль Міністерства охорони здоров'я у забезпеченні охорони громадського здоров'я.
24. Роль Національної служби здоров'я України у забезпеченні охорони громадського здоров'я.
25. Роль Президента України у сприянні охороні громадського здоров'я.

3.3 Зміст освітнього компонента:

Тема 1 Громадське здоров'я як об'єкт державної політики. Право на здоров'я та його охорону. Принцип досягнення справедливості щодо здоров'я. Громадське здоров'я: сутність, особливості та суспільна значущість. Внутрішні та зовнішні чинники, що впливають на стан громадського здоров'я. Принцип

врахування інтересів здоров'я в усіх сферах державної політики. Механізми, методи та засоби реалізації державної політики щодо охорони громадського здоров'я.

Тема 2 Інституціональне та інституційне забезпечення реалізації державної політики розвитку громадського здоров'я. Роль Верховної Ради України, Президента України та Кабінету Міністрів України у сприянні охороні громадського здоров'я. Роль Міністерства охорони здоров'я та Національної служби здоров'я України у забезпеченні охорони громадського здоров'я. ДУ «Центр громадського здоров'я Міністерства охорони здоров'я України». Нормативно-правове забезпечення розвитку сфери громадського здоров'я. Концепція розвитку системи громадського здоров'я. Національна стратегія з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація». Бюджетна програма «Громадське здоров'я та заходи боротьби з епідеміями».

Тема 3 Пріоритетні напрями реалізації державної політики щодо розвитку громадського здоров'я. Розвиток людських ресурсів. Профілактика неінфекційної патології. Промоція здоров'я. Імунопрофілактика. Заходи із боротьби з епідеміями. Пропаганда здорового способу життя, профілактика ВІЛ. Епідеміологічний нагляд за інфекційними захворюваннями. Профілактика захворювання. Оптимізація міжгалузевої взаємодії у напрямі формування та збереження громадського здоров'я.

3.4 Індивідуальні завдання (ІЗ) є видом позааудиторної індивідуальної роботи здобувачів вищої освіти навчального, навчально-дослідницького чи проектно-конструкторського характеру, яке використовується в процесі вивчення програмного матеріалу навчального курсу й завершується складанням підсумкового заліку. Це завершена теоретична або практична робота в межах навчальної програми курсу, яка виконується на основі знань, умінь і навичок, отриманих у процесі лекційних і семінарських занять, охоплює декілька тем або зміст освітнього компонента в цілому.

Мета ІЗ. Самостійне вивчення частини програмного матеріалу, систематизація, поглиблення, узагальнення, закріплення та практичне застосування знань здобувачів вищої освіти з освітнього компоненту і розвиток навичок самостійної роботи.

Структура ІЗ:

- вступ – зазначається тема, мета й завдання роботи і основні її положення;
- теоретичне обґрунтування, виклад базових теоретичних положень, законів, принципів, алгоритмів тощо, на основі яких виконується завдання;
- вказуються та коротко характеризуються методи роботи при виконанні практичних, розрахункових, моделюючих робіт;
- основні результати роботи та їх обговорення – подаються статистичні або якісні результати роботи, схеми, малюнки, моделі, описи, систематизована реферативна інформація та її аналіз тощо;
- висновки;
- список використаних джерел.

Порядок подання та захисту ІЗ:

1. Звіт про виконання ІЗ подається у вигляді реферату. Він повинен мати обсяг 10–16 сторінок тексту стандартного оформлення (розмір аркуша А4, шрифт – Times New Roman, кегль – 14, міжрядковий інтервал – 1,5, абзацний відступ – 1,25, вирівнювання по ширині, між абзацні відступи – відсутні) і повністю розкривати зміст обраних питань.

2. ІЗ подається викладачу, який читає лекційний курс з даного освітнього компонента і приймає залік, не пізніше ніж за 2 тижні до дати його проведення.

3. Захист ІЗ відбувається на одному із семінарських занять, де здобувач вищої освіти репрезентує основні результати дослідження (до 5 хв.) та відповідає на питання за даною проблематикою.

4. Оцінка за ІЗ (максимум – 10 балів) є обов'язковою складовою підсумкової оцінки з освітнього компонента.

Невідповідність змісту, занадто великий/малий обсяг роботи, невідповідність формальним вимогам до оформлення, відсутність переліку використаних джерел або його неправильне оформлення, недостатня структурованість роботи, невчасне подання роботи на перевірку є підставами для зниження оцінки чи повернення роботи на доопрацювання.

3.6 Правила оскарження оцінки

Положення про апеляцію результатів підсумкового контролю здобувачів вищої освіти ХНМУ (наказ ректора ХНМУ від 30.09.2020 р. № 35/2020) (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_apel_kontrol.pdf) дозволяє уникнути конфліктів під час оскарження здобувачами вищої освіти результатів підсумкового контролю.

4 ПОЛІТИКА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Відповідно до діючої «Інструкції з оцінювання навчальної діяльності при Європейській кредитно-трансферній системі організації навчального процесу» (<https://knmu.edu.ua/documents/normatyvni-dokumenty-navchalnogo-proczesu/>), здобувачі вищої освіти мають отримати оцінку за кожною темою освітнього компоненту. Регламентовано порядок ліквідування академічної заборгованості (наказ ректора ХНМУ від 26.12.2019 р. № 533) та Положення про порядок відпрацювання студентами ХНМУ навчальних занять (наказ ректора ХНМУ від 30.09.2020 р. № 36/20) (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_vidprac_zaniat.pdf). Важливо дотримуватися Кодексу корпоративної етики ХНМУ (<https://knmu.edu.ua/golovna/pro-nas/kodeks-korporatyvnoyi-etyky/>). ХНМУ створює простір рівних можливостей, вільний від дискримінації будь-якого національного, расового чи етнічного походження, статі, віку, інвалідності, релігії, сексуальної орієнтації, гендерної приналежності або сімейного стану. Всі права, привілеї, програми та види діяльності, що надаються здобувачам вищої освіти або співробітникам ХНМУ, розповсюджуються на всіх без винятку за умови належної кваліфікації. Від здобувачів вищої освіти очікується зацікавленість в опануванні освітнього

компонента. Вітається творчий підхід у різних його проявах. Якщо у Вас виникнуть будь-які питання, будь ласка, контакуйте з викладачем.

5 АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Успішне опанування освітнього компонента вимагає дотримання засад академічної доброчесності. Відповідно до ст.42 Закону України «Про освіту» та Закону України «Про вищу освіту», враховуючи рекомендації НАЗЯВО (від 29.10.2019 р. протокол № 11) в ХНМУ запроваджено систему розвитку академічної доброчесності, основні положення якої розміщено на сайті ЗВО: Кодекс академічної доброчесності ХНМУ (наказ ректора ХНМУ від 27.08.2019 р. № 305) (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/kodex_ad.pdf); Положення про академічну доброчесність та етику академічних взаємовідносин в Харківському національному медичному університеті (наказ ректора ХНМУ від 02.07.2020 р. № 165) (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_ad-1.pdf); Положення про Комісію з доброчесності, етики та управління конфліктами ХНМУ (наказ ректора ХНМУ від 02.07.2020 р. № 165) (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_komis_ad.pdf); Положення про порядок перевірки у Харківському національному медичному університеті текстових документів – дисертаційних робіт, звітів за науково-дослідними роботами, наукових публікацій, матеріалів наукових форумів, навчальної літератури, навчально-методичних видань та засобів навчання на наявність текстових запозичень (наказ ректора ХНМУ від 27.08.2020 р. № 195); Положення про підготовку та захист магістерських робіт студентів, які здобувають ступінь вищої освіти «магістр» у ХНМУ (наказ ректора ХНМУ від 27.08.2019 р. № 371) (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_magistr.pdf). Не допускаються списування, використання різного роду програмних засобів, підказки, користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими електронними гаджетами під час заняття з метою, не пов'язаною з навчальним процесом. ХНМУ підтримує нульову толерантність до плагіату. Від здобувачів вищої освіти очікується бажання постійно підвищувати власну обізнаність в академічному письмі. На перших заняттях проводитимуться інформаційні заходи щодо того, що саме вважати плагіатом та як коректно здійснювати дослідницько-науковий пошук.

6 РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. Жалінська І.В. Громадське здоров'я: методологія оцінювання та обґрунтування політики: автореф. дис. ... к.е.н.: 08.00.07. Київ, 2011. 20 с.
2. Про схвалення Концепції розвитку системи громадського здоров'я. Розпорядження Кабінет Міністрів України від 30.11.2016 р. № 1002-р. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/249618799>
3. Bandar Abdulmohsen Al Knawy. Leading Reliable Healthcare. 2021. 268 p.
4. David Shirley. Project Management for Healthcare. 2nd Edition. 2020. 280 p.
5. Geof Rayner, Tim Lang. Ecological Public Health. Reshaping the Conditions for Good Health. 2012. Routledge. 230 p.

6. John Coggon, Keith Syrett, A.M. Viens. Public Health Law. Ethics, Governance, and Regulation. 206 p.
7. Lesley Henderson, Shona Hilton, Judith Green. Media Analysis and Public Health. Contemporary Issues in Critical Public Health. 2021. Routledge. 144 p.
8. Margaret F. Schulte. Healthcare Delivery in the U.S.A. Second edition. 2013. Productivity Press. 239 p.
9. Paul Lillrank The Logics of Healthcare The Professional's Guide to Health Systems Science. 2018. Productivity Press. 306 p.
10. Sally Robinson. Priorities for Health Promotion and Public Health. Explaining the Evidence for Disease Prevention and Health Promotion. 2021. Routledge. 532 p.
11. Scott L. Greer, Paulette Kurzer. European Union Public Health Policy Regional and global trends. 2016. Routledge. 264 p.

Допоміжна

1. Капустник В.А., Лісовий В.М., Огнєв В.А. Громадське здоров'я: становлення та виклики сучасності. *Громадське здоров'я в Україні: проблеми та способи їх вирішення*: матеріали II наук.-практ. конф. з міжнар. уч., 24 жовтня 2019 р. Харків: Вид-во ХНМУ, 2019. С. 5–10.
2. Огнєв В.А., Чухно І.А. Громадське здоров'я: змістовно-управлінський аспект. *Україна: здоров'я нації*. 2018. № 3. С. 58–61.
3. Про Національну стратегію з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація». Указ Президента України від 09 лютого 2016 р. № 42/2016. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/42/2016>
4. Про утворення ДУ «Центр громадського здоров'я Міністерства охорони здоров'я України». Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 18 вересня 2015 р. № 604. URL: <http://www.moz.gov.ua>
5. Sean A. Valles. Philosophy of Population Health. Philosophy for a New Public Health Era. 2019. Routledge. 224 p.
6. Barry L. Johnson, Maureen Y. Lichtveld. Environmental Policy and Public Health. Emerging Health Hazards and Mitigation, Vol. 2. 2022. CRC Press. 340 p.
7. Katarzyna Kolasa. The Digital Transformation of the Healthcare System. Healthcare 5.0. 2022. Routledge. 216 p.
8. Sally Robinson. Principles and Practice of Health Promotion and Public Health. 2022. Routledge. 462 p.
9. Charles L. Briggs, Daniel C. Hallin. Making Health Public. How News Coverage Is Remaking Media, Medicine, and Contemporary Life. 2016. Routledge. 258 p.
10. Divya Srinivasan Sridhar. Health IT as a Tool for Prevention in Public Health Policies. 2014. Productivity Press. 292 p.
11. Lok-sang Ho. Health Policy and the Public Interest. 2014. Routledge. 192 p.
12. Emily Ying Yang Chan. Disaster Public Health and Older People. 2019. Routledge. 256 p.
13. Sharon Duca Palmer. Social Work in Public Health and Hospitals. 2021. Apple Academic Press. 348 p.

14. Jay Liebowitz, Richard A Schieber, Joanne Andreadis. Knowledge Management in Public Health. 2017. CRC Press. 230 p.

15. Liam J. Donaldson, Paul Rutter. Donaldsons' Essential Public Health. 4th Edition. 2017 by CRC Press. 2017. 374 p.

16. Marek Ćwiklicki, Mariusz Duplaga, Jacek Klich. The Digital Transformation of Healthcare Health 4.0. 2021. Routledge. 244 p.

7 ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. Наукова бібліотека Харківського національного медичного університету. URL: <http://libr.knmu.edu.ua/index.php/biblioteki>

2. Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського. URL: <http://www.nbuv.gov.ua>

3. Харківська державна наукова бібліотека ім. В.Г. Короленка. URL: <http://korolenko.kharkov.com>

8 ІНШЕ

Корисні посилання:

Положення про запобігання, попередження та врегулювання випадків, пов'язаних із сексуальними домаганнями та дискримінацією у ХНМУ (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_sex.pdf)

Порядок проведення занять з поглибленого вивчення здобувачами вищої освіти ХНМУ окремих освітніх компонентів понад обсяг навчального плану (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/poriad_pogl-vyv_dysc.pdf)

Положення про визнання результатів неформальної освіти в ХНМУ (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_neform_osv-1.pdf)

Документи щодо поширення інклюзивної освіти в ХНМУ (http://www.knmu.kharkov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=7108%3A2021-03-10-14-08-02&catid=12%3A2011-05-10-07-16-32&Itemid=33&lang=uk)